

Άσκηση 2.76

```
clear all; clc;
%creating matrices A,B,C,D
A = [-0.0507 -3.861 0 -32.2; -0.00117 -0.5164 1 0;
     -0.000129 1.4168 -0.4932 0; 0 0 1 0]
B = [0; -0.0717; -1.645; 0]
C = [0 0 1 1]
D = 0;

#####
%%A%%
#####

%printing eigenvalues with eig()
eigenvalues = eig(A)

%creating the eigenvectors
[V, D] = eig(A);

%each column of matrix V is an eigenvector 4
eigenvector1=V(:,1)
eigenvector2=V(:,2)
eigenvector3=V(:,3)

t = 0:0.01:10;           %time space
sys = ss(A,B,C,0);       %state space model
x0=[0.01 0 0 0];
u=zeros(size(t));
[Y,t,x] = lsim(sys,u,t,x0); %signal creation
figure(1)
plot(t,Y)
title('Expressing system')
```

1^ο ερώτημα

Δημιουργήθηκαν οι πίνακες A,B με τα στοιχεία της εκφώνησης και επιλέχθηκε πίνακας C = [0 0 1 1]

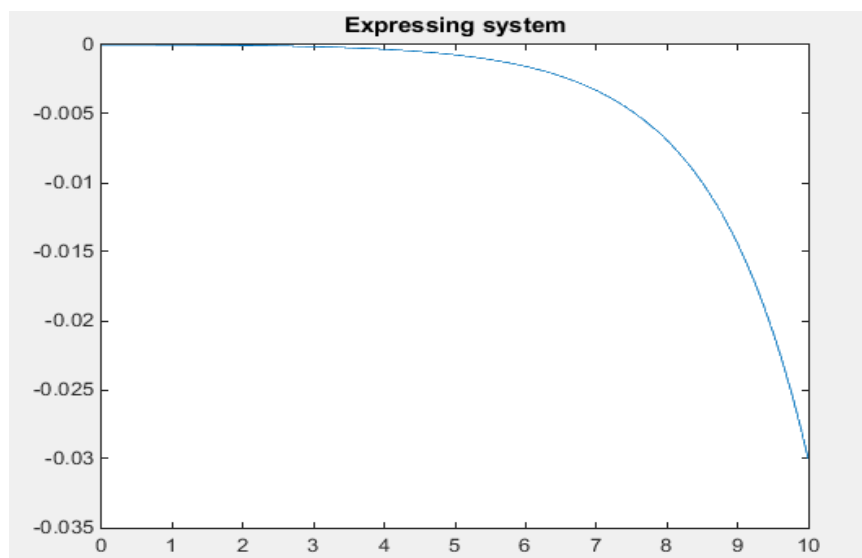
Με την συνάρτηση eig() δημιουργήθηκαν οι ιδιοτιμές του πίνακα A και με την δημιουργία των πινάκων V,D τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A (στήλες του πίνακα V).

Από τις ιδιοτιμές του πίνακα A εύκολα φαίνεται πως το σύστημα είναι ασταθές καθώς η δεύτερη ιδιοτιμή έχει θετικό πραγματικό μέρος

```
eigenvalues =

-1.7036 + 0.0000i
 0.7310 + 0.0000i
-0.0438 + 0.2066i
-0.0438 - 0.2066i
```

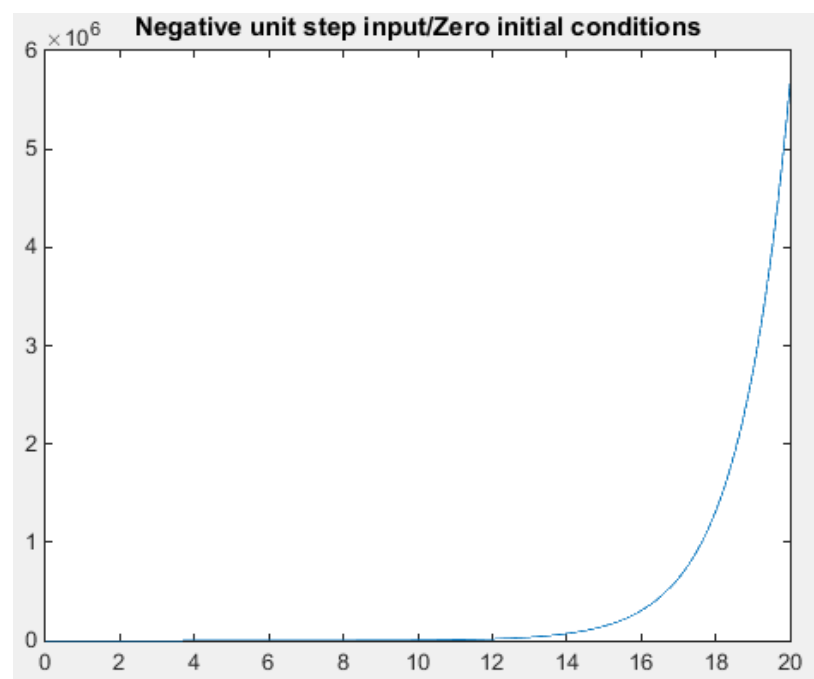
Στην συνέχεια δείξαμε την αστάθεια αυτή για μηδενική είσοδο σε ένα plot


```
t = 0:0.01:20;           %time space
u = -1.*ones(size(t));    %negative unit input
sys = ss(A,B,C,0);        %state space model
[Y,t,x] = lsim(sys,u,t);  %signal creation
figure(3)
plot(t,Y)
title('Negative unit step input/Zero initial conditions')
```

Παρατηρούμε πως οι γραφικές του b και c ερωτήματος είναι αρκετά πανομοιότυπες αλλά με προσεκτική παρατήρηση βλέπουμε πως στο c ερώτημα έχουμε μεγαλύτερη κλίση και έτσι πιο γρήγορη μετάβαση στην επιθυμητή κατάσταση. Φαίνεται πως αυτή η μέθοδος αύξησης του ύψους του αεροπλάνου είναι πιο γρήγορη.

Αυτό το καταφέρνουμε με την μεταποίηση της εισόδου κατά την βηματική απόκριση ώστε να δείχνει την αλλαγή που προσπαθούμε να απεικονίσουμε. Παίρνουμε το παρακάτω plot

Άσκηση 4.31

```
clear all; clc;
%creating matrices A,B,C,D
A = [-1.7 (-2.13)*10^(-4) 0; 696 2.9 2.4; 0 6.5 -19.5];
B = [0; 0; -0.16];
C = [0 1 0];
D = 0;

#####
%%A%%
#####

%printing eigenvalues with eig()
eigenvalues = eig(A)

%creating the eigenvectors
[V, D] = eig(A);

%each collumn of matrix V is an eigenvector 4
eigenvector1=V(:,1)
eigenvector2=V(:,2)
eigenvector3=V(:,3)

#####
%%B%%
#####

T = 0:0.01:4; %time space
U = ones(size(T)); %unit step input (since time is positive
sys = ss(A,B,C,0); %state-space model
[y,T] = lsim(sys,U,T); %signal creation without x0 since we have
figure(1)
plot(T,y)
title('Zero Initial Conditions and Unit Step Input')

#####
%%C%%
#####

t = 0:0.01:4; %time space
u = zeros(size(t)); %zero input
x0 = [0.1 0 0]; %initial conditions
sys = ss(A,B,C,0); %state space model
[y,t,x] = lsim(sys,u,t,x0); %signal creation
figure(2)
plot(t,y)
title('Initial concentration slighly higher that EQ point')
```

1^ο ερώτημα

Δημιουργήθηκαν οι πίνακες A, B, C, D από τα δεδομένα της εκφώνησης

Με την συνάρτηση eig() δημιουργήθηκαν οι ιδιοτιμές του πίνακα A και με την δημιουργία πινάκων V,D εκτυπώθηκαν τα ιδιοδιανύσματα του πίνακα A (στήλες του πίνακα V).

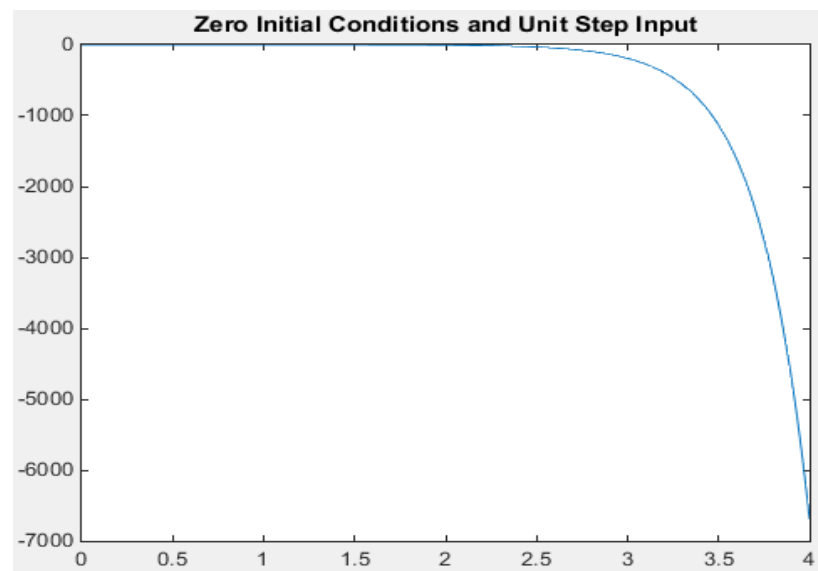
Από τις ιδιοτιμές του πίνακα A εύκολα φαίνεται πως το σύστημα είναι ασταθές καθώς υπάρχει ιδιοτιμή με θετικό πραγματικό μέρος

```
eigenvalues =

    -1.6728
     3.5486
   -20.1758
```

2^ο ερώτημα

Δίνουμε unit step input προσομοιώνοντας ροή κρυστάλλου και μηδενικές αρχικές συνθήκες και λαμβάνουμε το παρακάτω γράφημα

3° ερώτημα

Δίνουμε μηδενική είσοδο και αρχικές συνθήκες ελάχιστα πάνω από το σημείο ισορροπίας $x_0 = [0,01 \ 0 \ 0]^T$

